

Stellingen

1. Anders dan sommige literatuurhistorici menen, is voor een goed begrip van de achttiende- en negentiende-eeuwse letterkunde de politiek-maatschappelijke context onontbeerlijk.
2. De politieke onrust van de achttiende en de negentiende eeuw en de daarmee samenhangende natievormingsprocessen hebben het ontstaan van een 'autonome' literatuur afgeremd.
3. Dankzij een institutionele analyse kan de positie van individuele auteurs beter worden begrepen.
4. De lofredenen op historische personen, vervaardigd binnen de genootschappen aan het begin van de negentiende eeuw, zijn niet los te zien van het opkomende geniebegrip.
5. De letterkundige genootschappen vormden de kern van het negentiende-eeuwse literaire leven. Daarom verdienen de *Maatschappij der Nederlandsche Letterkunde* en de *Hollandsche Maatschappij van Fraaije Kunsten en Wetenschappen* een afzonderlijke monografie.
6. Voor het onderzoek naar negentiende-eeuwse particuliere leesbibliotheken in Leiden is de *Leydse courant* een onschatbare bron.
7. Bij het onderzoek naar genootschappen dienen taal- en letterkundigen samen te werken.
8. De dichter Johannes le Francq van Berkhey was modern in zijn non-conformisme.
9. De typering de 'Grote Ongenietbare' van Johan Huizinga doet Bilderdijk geen recht.
10. Jean Pierre Rawie en Bilderdijk hebben het cultiveren van een anachronistisch imago gemeen.
11. Het moderne Peer Review-systeem is een achttiende-eeuwse uitvinding.
12. De negentiende eeuw moet men niet romantiseren.